Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

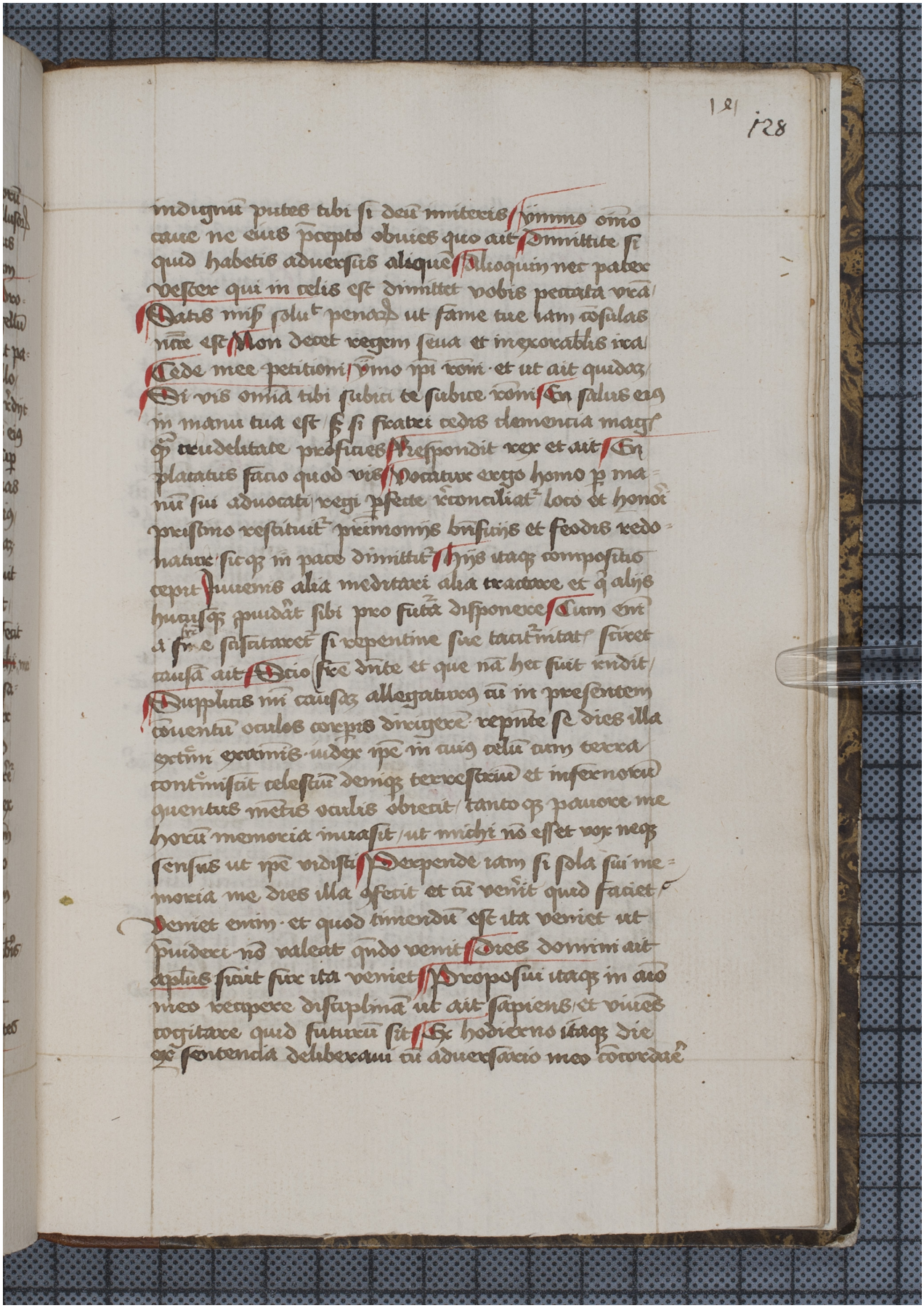

indignu putes tibi si deu mittetis / Immo omo
cauc ne eius precepto obuies quo ait / Dimittite si
quid habetis aduersus aliquem / Alioquin net pater
vester qui in celis est dimittet vobis peccata vra /
Datis mihi solut penaid ut fame tue iam cōsulas
ntie est / Non decet regem seua et inexorabilis ira /
Cede mee petitioni / Omo ipi rem · et ut ait quidq /
Di vis omia tibi subiti te subice rem / En salus eiq
in manu tua est / si fratrei redis clementia magis
q̄ crudelitate profiteris / Respondit rex et ait / En
placatus facio quod vis / Vocatur ergo homo p ma
nu sui aduocati regi pstite reconciliat loco et honoi
pristino restituit primoriis bnficiis et feodis redo
natur sicq in pace dimittit / Hiis itaq compositis
cepit iuuenis alia meditari alia tractare et q alijs
huiusq prudat sibi pro futa disponere / Cum eni
a fratre saluaretur si repentine sic tacit intat / Siuet
causa ait / Dico sic dnte et que nā her fuit rendit /
Duplicis mi causa allegatiuq tu in presentem
conuentu oculos crepis dirigere repente se dies illa
ortim extremis · iudex ipe in aug celi atq terra
contimisit celestiu demq terrestriu et infernoru
quentis metis oculis obtenit / tanto q pauore me
horu memoria inuasit / ut michi nō esset vox neq
sensus ut ipe vidisti / Perpende iam si sola sui me
moria me dies illa offerit et tu venit quid faciet /
Veniet enim · et quod timendu est ita veniet ut
puderet nō valeat quōdo venit / Dies domini ait
apstlus fiet sic ita veniet / Proposui itaq in ano
meo verpere disciplina ut ait sapiens / et vinces
cogitare quid futuru sit / Ec hodierno itaq die
ex sententia deliberatu tu aduersario meo concordate